

Kasper Jordan,

Finnfjordeidet

til minne.

Jeg synes jeg ser din lette gang da du reiste heimefra i februar 1941. Da skulle du bare til Lofoten. Vi viste ikke da at din reise blei for siste gang fra heimen.

Du hadde alltid slik lyst til sjøen. Og jeg trur at du hadde allerede da et svakt håp om å få stikke av.

En slik anledning fikk du i Lofoten den 4. mars 1941.

Du heftet ikke, men var med de første som hoppet i barkassene. Da budskapet kom heim syntes vi det var umulig at du var reist, men vi klynget oss til håpet om gjennsyn når krigen var slutt.

Men gjennom fortellinger og til slutt gjennom melding fra Røde Kors fikk vi beskjed om din død med jageren «Eksdale» den 14. april 1943.

Du fikk jo virke noen år for Norges sak. Og for din dyktighet, uforferdethet og snarthenkthet oppnådde du jo forfremmelse ikke mindre enn tre ganger innen marinen.

Ja, Kasper, nu er ikke du mere blant oss her. Og trist er det for oss her heime å vite at du all dri mer kommer igjen.

Du levet jo din barn- og ungdomstid her. Som 9 måneder liten gutt kom du til Karen og Jørgen Pedersen. Der har du vokset opp som en av deres.

*

Kasper Jordan var født på Andenes den 14/10 1919 av foreldra Olga Nilssen og Slakter Jordan. Var da døpt med namnet Kasper Sjarly Schönning. Det var tre helsøsken. Søsteren Kirsten vaks opp på barnehjemmet i Finnsnes. Hun er no sjukepleierske i Oslo. Den andre broren vaks opp i Ramfjorden, hvor han no er gift. Av halvsøsken var det syv, men de kjenner jeg mindre til. En av Kaspers halvbrødre, Hans Viktor Nilssen, Risøyhamn var og med «Eksdale» og falt samtidig som Kasper.

*

Kasper, du var en snill og hjertegod gutt som vant venner over alt. I heimen var du god som en kjærlig sønn. Lettvint og tjenestvillig all dri redd for et tak. Derfor er savnet så tungt for dine gamle pleieforeldre og oss alle.

Dine gode egenskaper forteller også en av dine krigskamerater om. Etter ankomsten til England delte du din myntbeholdning med de som hadde mindre. Hjertelag hadde du, var en kamerat uten svik og baktanker.

Også i de siste øyeblikk av ditt liv viste du ditt høgsinn og karakter. Hardt såret var du brakt til ro, forteller en av dine skipskamerater som blei reddet. En ny bombe-treffer kom, og du og mange andre blei slengt på sjøen av lufttrykket. Han ville først komme deg til hjelp som han viste var hart såret, men du vinket ham av: «Hjelp de andre, jeg har det godt og klarer meg».

Dette sa du rolig, enda du visste at det blei dine siste ord her i livet. En ekte Norges sønn var du, uforferdet til det siste.

Ja, takk Kasper for alt godt i barndoms- og ungdomsår. Og ditt minne vil leve friskt blant oss. Vi vil værne om det og holde det i ære.

Maggy Berg